

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibus Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Serenissimo Ac Reverendissimo Principi Ac Domino, D. Maximiliano Henrico, Archiepiscopo Coloniensi, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

SERENISSIMO AC REVERENDISSIMO
PRINCIPI AC DOMINO,

D. MAXIMILIANO
HENRICO,
ARCHIEPISCOPO
COLONIENSI,

*Sacri Romani Imperii Principi Electori, per Italiam Archi-Cancellario
& S. Sedis Apostolica Legato Nato: Episcopo ac Principi Leodiensi, Hul-
desensi & Monasteriensi: Administratori Berchtesgadensi: Vtriusque
Bavariae, Superioris Palatinatus, Westphaliae, Angariae & Bullionii
Duci: Comiti Palatino Rheni, Landgravio Leuchtenbergensi,
Marchioni Franchimontensi, Comiti Loffensi
& Hornensi &c.*

Domino suo Clementissimo.

Lurima certè sunt Serenissime Princeps, quæ
Venerabilis P. noster THOMAS à IESV in sa-
ludem & commodum non tam nobis quàm or-
bi universo conscripta exhibuit; & ea, si sincero
lustrentur oculo, talia profectò sunt, in quibus
virtus laudem, & laus virtutem reciprocâ qua-
dam contentione commendare videantur. Si equidem opera ejus,
si vita confregendo examinentur, (quod tamen hîc præstare mentis
nostræ non est) clarè satis & perspicuè appareret eum, quæ ore do-
cuit, calamo scripsit, opere etiam complevisse; tanto semper fere-
batur ardore & studio ad salutem hominum conquirendam, ut et-
iam hoc in opere primum librum de procurandâ omnium gentium
salute esse voluerit. Tacenda sunt reliqua: hoc solùm dixisse satis
sit, eum suo studio plus aliis quàm sibi laborâsse, magis publicæ
quàm privatæ suæ utilitati, quod opera testantur, consuluisse.

Authorem vidimus: patronus ei & protector quærendus est.
Novimus urbem parvam paucò etiam milite posse servari; ma-
gnam

D E D I C A T I O

gnam verò multâ militum manu egere, quorum labore, vigiliis & industriâ contra obsidentes defendatur. Sic est Serenissime Princeps, sed præ cæteris Tu primum (non enim multum quærere oportebat) Tu inquam primum Te obtulisti, qui suo gremio & posset & vellet Authorem nostrum includere: unde enim major ei Autoritas, unde certius patrociniû quærere licuisset, nisi ab eo, in cuius sinu summa Autoritas & patrociniû infallibile delitescerent? Deinde tanta est inter Te & Authorem nostrum voluntatis conformitas, ut non immeritò Tu illi, ille Tibi jungeretur, & Tu ab illo nihil, ille à Te omnia abundanter reciperet. Studuit ille omnium gentium saluti providere, Tu non solum in Diocesi quaquâ patet subditorum, sed etiam exterorum, non studio solum, sed & opere salutem procurare non cessas; ita quidem, ut quæ ille docuit, ea omnia in Te summa, in Te perfecta reperiantur. Scripsit ille non suæ, sed alienæ serviendo utilitati, & Tu quos non labores exhauris, quas non vigilias, quæ studia non impendis, ut non tuam magis quàm alienam servares utilitatem. Hæc prior est Dedicacionis nostræ causa & ratio, ut quia cuncta (utpotè de procuranda omnium gentium salute, Commentaria de paupertate Religiosa, de Visitatione Regularium, quæ Tomo I. continentur: Deinde Tomo II. Praxis vivæ fidei, Via brevis orationis mentalis, de Contemplatione, de divinæ orationis methodo, naturâ & gradibus, de raptu, ecstasi, prophetia, Eucleatio Theologiæ Mysticæ S. Dionysii Areopagitæ &c.) Ecclesiastica sunt, ad Ecclesiasticum maximè patronum spectasse comprobentur. Si equidem gentes convertere, conversas servare, servatas ad beatam æternitatem perducere, pro ut facis, ulterius conaberis, modum docet & viam demonstrat Author noster Tomi I. Libro I. Si Archi-Episcopalis cura Tua subditos sibi & subditas paternè visitare requiret, exponet id visitatio Regularium Libro IV. Tomi I. Si denique Religiosæ paupertatis emolumenta fidelibus tuis commendare dignaberis, servient tibi Libri III. Tomi I. Commentaria. Ex his clare patet primum hunc Authoris nostri Tomum Serenitati Vestræ vix non integrum deberi. Quis jam dubitabit & alteram ejus partem Tibi, cujus prima est, deberi debere? Praxin veræ fidei quis te docere audebit, quæ est Liber primus Tomi secundi, cum ejusdem sanctæ fidei cultor sis maximus & propugnator acerrimus? Domesticos ad DEVM elevare, non tam amoris quam laboris est; amorem ipse nutris, laborem via brevis & plana orationis mentalis Libro secundo Tomi secundi mitigabit. De Contemplatione divina quid dicam? (quam tradit Libro quarto, Tomi secundi) quæ talis

D E D I C A T I O

talis certè in te est, ut DEVS altissima ardentissimi cordis tui contemplatione motus non Tu illi, sed ille Tibi obedjens factus obediatur. Quæ 5. 6. & 7. Lib. Tomi secundi continentur, de iis voluntas nostra si posset ut vellet commemorare, timeremus tamen, ne ea, quæ de Te dicta forent plus obscurari quam illuminari contingeret. Viden, etiam ex hac parte Tui juris est Author noster P. THOMAS à IESV! Partes omnes habes Serenissime Princeps; ergo Tuus est totus. Et licet omnia hæc non essent, solo tamen hoc titulo Author noster, nosque cum illo Tibi dedicari, consecrarique debebamus, quem ipsa gratitudo sibi debere jure merito vendicabat: nam si Tua in nos, nostramque Religionem tam benequam munificencia ponderetur, quis erit qui nos ingritudinis vitii non argueret, si non aliquod gratitudinis aliquantulæ saltem signum proderemus? Verè Princeps Serenissime, cum Rhetoribus loquar, ex signo nostræ parvæ licet gratitudinis res & magnitudo beneficiorum nobis & Religioni nostræ collatorum & Tuis, & nostris luculenter innotescet. Minima maximis placuisse, non rara manifestant exempla, quare & nos parva pro magnis, minima pro maxmis offerre non erubuimus.

Hæ sunt Serenissime Princeps causæ, hæ rationes, quibus Tibi præsertim debeat Author noster, cum opus sit ejus à Te auctoritatem in Censoribus, & securitatem in æmulis promanare, nostrumque pro tuis in nos nostrosque beneficiis gratificandi animum se norificare debuisse. Patere igitur Serenissime Princeps duplici hoc titulo Authorem nostrum, nos, nostramque Religionem Tuæ Clementiæ sinu foveri, patere Tuâ illum & Auctoritate & Patrocinio niti, patere denique ut pro Tuâ munificencia hoc qualecunque munus, si non sufficientes, saltem dignas in sinum Tuæ gratiæ gratias refundere, eò plane modò, quò mare fluviolos etiam minimos non respuit, sed receptos uberiori aquâ remunerat; sic fiet, ut & nos uberiori maris Tui gratiarum torrente fecundati majores etiam gratiarum fluviolos sinui Tuo gratioso refundamus; ita tandem ex infœlici hoc mari, per calamitosum hinc inde temporis & rerum fluxum & refluxum, mare gratiæ Tuæ, & fluviolus nostri affectus saliet in vitam æternam. Coloniae ex Monasterio nostro S. IOSEPHI, & S. M. THERESIÆ die 4. Aprilis Anni 1684.

Reverendissima Serenitatis Vestrae

Humillimi Obedientissimique

PP. FF. Conventus Carmelitarum
Discalceatorum.